

عنوان مقاله:

حکم تبدیل عقد نکاح موقت به دائم با فرض ذکر نکردن مدت در صیغه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات فقهی حقوقی زن و خانواده، دوره 4، شماره 7 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمد رسول آهنگران - استاد گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، پردیس فارابی، دانشگاه تهران، قم، ایران

محمود گل آقایی - دانشجوی دکتری فقه و مبانی حقوق، پردیس فارابی، دانشگاه تهران، قم، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از اصول مسلم نزد فقهای شیعه در باب معاملات مسئله تبعیت عقود از قصد و نیت است. با این حال، در فقه شیعه به مسائلی برمی خوریم که ظاهرشان با این قاعده مخالفت دارد و حکم به تحقق عقدی برخلاف قصد متعاقدين شده است. از جمله این مسائل تبدیل عقد نکاح موقت به نکاح دائم در صورت ذکر نشدن مدت به سبب فراموشی یا حیا یا ترک عمدی آن است. از آنجا که این مسئله برخلاف قاعده تبعیت عقود از قصود بوده، این پرسش مطرح می شود که چگونه وقتی شخصی اراده نکاح دائم نداشته است، صیغه ای که خوانده موجب پیدایش نکاح دائم می شود؟ در این مقاله ادله تبدیل نکاح موقت به دائم را بازخوانی می کنیم و در صددیم که بگوییم اولاً مستند تبدیل نکاح موقت به دائم دچار خدشه است؛ ثانیاً برای اثبات محقق نشدن نکاح دائم دو دلیل جدید مطرح کرده ایم. این مقاله از روش تحلیلی بهره جسته است.

کلمات کلیدی:

نکاح موقت، نکاح دائم، تبعیت عقد از قصد، نسیان ذکر اجل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1354449>

